

Sangark til online aftenandagt onsdag den 17. marts 19.00

Den blå anemone

Mel: Egil Harder 1945

1. Hvad var det dog der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det,
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit sølvblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

2. På Lolland jeg den hentede,
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte, den må dø;
den savner jo sit skovkvarter,
sin lune luft, sit fede ler;
i denne fjendske zone
forgår min anemone;
jeg ser den aldrig mer.

3. Nu står den der og nikker
så sejerssæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

4. Hvad var det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
det smelter ved at se det
den første dag i marts.
Jeg tænkte: "Evig skiltes ad
min sjæl og glæden", da jeg sad
i vint'rens grumme done.
Nu gør min anemone
mit hjerte atter glad.

5. For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve

en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er vor skaber stor!

Kaj Munk 1943

Frydeligt med jubelkor

Mel.: Piaa cantiones 1582

1. Frydeligt med jubelkor
hilses vårens komme,
svalen melder trindt på jord:
Frostens tid er omme!
Land og hav og lundens træ'r
herligt prydes fjernt og nær.
Nye skabningsunder!
Kraft på ny vort legem får,
lægt er nu vort hjertesår
i de glade stunder.

2. Jordens rige blomsterpragt,
skovens grønne smykke,
fuglesangens tryllemagt
fylder os med lykke.
Havets storme raser ud,
luften hærges ej af slud,
duggens perler rene
samler solens stråleglans
i en dejlig perlekrans
rundt på græs og grene.

3. Hvor dog Gud er god og viis!
Hvor er verden fager!
Hvor dog alt til Herrens pris
ånd og tanke drager!
Han har stort og småt på jord,
urten, som på marken gror,
form og farve givet.
Efter nat vi dagen nu
hilse vil med frejdig hu,
takke Gud for livet.

Morten Børup omkr. 1500. 1577.
Frederik Moth 1895.

Du kom med alt der var dig

Mel: Per Warming 1987

1. Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøbrudsfart
og alting råbte: lev det!

2. Jeg stormed' ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føle
før ud på grønne enge
og du blev varm og lys - og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3. Og blomster åbnede sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde.
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4. Vorherre selv bød ind til fest
og kyssede hver benovet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5. At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stor besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheder er og bli'r
Og hvad end hele verden si'r
Så har den vore hjerter.

Jens Rosendal

Nu er jord og himmel stille

C.M Bellmann 1790

1. Nu er jord og himmel stille
vinden holder tyst sit vejr
og der lyder ingen trille
fra de høje, stille træ'r,

kun de fjerne frøers kvækken,
køers kalden over vang
og et dæmpet spil af bækken
til vor egen stille sang.

2. Men når sangen er forstummet,
vil vi høre end en klang
lys og klar fra himmelrummet
det er lærkens aftensang.
Fra i morges inden gryet
har den jublet glæden ud
og sin himmelflugt fornyet
med endnu en tak til Gud.

3. Tak for dagen, som er omme
for en lang og dejlig dag,
tak for dage, som skal komme
og for dem, der ligger bag.
I det høje lyse fjerne
mødes sangen mild og klar
med den første aftenstjerne
som et kærligt smil til svar.

Marinus Børup 1938